

Bilag 4.

KØBENHAVNS MAGISTRAT
2den Afdeling.

København, den 23. Oktober 1923.

Til Indenrigsministeriet.

I Besvarelse af det ærede Ministeriums Skrivelse af 21. f. M., hvori udbedes en Udtalelse fra Magistraten i Anledning af den forestaaende Revision af Lov Nr. 51 af 13. Februar 1922 om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning, skal man herved tillade sig at fremkomme med følgende Forslag:

I. Opholdsskatten.

Betingelserne for Skatteansættelse.

Søfolk, der sejler i Indenrigsfart eller Rutebart mellem danske og udenlandske Havne uden at have fast Bopæl paa Landjorden, bør kunne ansættes til Opholdsskat i den Kommune, i hvilken Rederiet er hjemmehørende (jfr. for Statsskattens Vedkommende Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 2 Nr. 1).

I Anledning af det af en Købstadskommune fremsatte Ønske om Regler for Beskatning af *stadigt flyttende Personer* skal man henlede Opmærksomheden paa § 42, 5. Stk. i fornævnte Statsskattelov samt § 12, 6. Stk. i Kgl. Anordning af 20. Juli 1922 angaaende Skatteligningen i København. Da disse Bestemmelser ikke blot angaar bortrejste Personer, men ogsaa saadanne, der af andre Grunde undgaar Beskatning, vil man ved at indføre en tilsvarende Regel for alle Kommuner kunne ramme Personer, der konstant flytter omkring her i Landet. Indenrigsministeriet maatte da eventuelt fordele Skatten mellem de interesserede Kommuner. (Jfr. iøvrigt Lov Nr. 712 af 22. December 1920 § 1 og Lov Nr. 534 af 4. Oktober 1919 § 5 samt Lovene om overordentlig Indkomstskat til Staten).

Udtrykket »hele Skatteaaret« i § 2, 2det Stk. i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 og § 4, 2det Stk. i Lov Nr. 110 af 18. April 1910 giver Anledning til Misforstaaelse og bør ændres til »12 Maaneder«, jfr. Dom i Ugeskrift for Retsvæsen 1913, S. 836.

Tilflyttere og Fraflyttere m. m.

Bestemmelsen om, at en *Tilflytter* ikke kan skatteansættes for en tidligere Tid end det Skattehalvaar, i hvilket der er meddelt ham Underretning om Ansættelsen (Loven af 15. Maj 1903 § 4 og Loven af 18. April 1910 § 16) bør ophæves, saa at det kun kræves, at Ansættelsen sker inden Skatteaarets Udgang.

Man maa endvidere anse det for hensigtsmæssigt, at Skattepligten i Tilfælde af *Fraflytning* i Almindelighed vedvarer Kvartalet ud, saaledes at Skattebidraget til Tilflytningskommunen svares fra den 1ste i det efter Tilflytningen følgende Kvartal. Reglen om, at Skattepligten til Fraflytningskommunen vedvarer, indtil Tilflytteransættelse har fundet Sted, er det ikke let nu at gøre effektiv i Praksis.

Saafernt en Afdøds Skat ikke af Dødsboet skal tilsvares Kvartalet ud (jfr. nedenfor), tiltrænges der en Bestemmelse om, at Skatteansættelsen for en *Enke*, hvis Mand er død i 2. Skattehalvaar, kan ske i det paafølgende Skatteaars 1. Halvdel. Hvor et Dødsfald indtræder i Maanederne Januar—Februar eller først bliver Ligningsmyndighederne bekendt til den Tid, vil det i hvert Fald i en større Kommune nu som Regel ikke kunne naaes at foretage en Skatteansættelse for Enken inden 1. April.